

بهانه گیری های کودکانه آقای سیستانی

گل محمد

سوم جدی ۱۳۸۷

کابل

با تاسف می بینم که سایت مبارز افغانستان آزاد - آزاد افغانستان درگیر بحث و مجادله با یک شخصی شده که سالیان دراز در خدمت سوسیال امپریالیسم شوروی بود. فکر نمی کنم که محترمه ملالی جويا بخواهد اینطور یک انسان پلید در دفاع از وی بر خیزد و بر او منت بگذارد.

هیاهوئی بی موردیکه آقای سیستانی به بهانه دفاع از ملالی جويا برپا کرده هر انسان عاقل را بخنده می اندازد. یک انسان ددمنش که دستش در خون مردمش سرخ باشد و حکم اعدام های آنها را با غرور و خودخواهی صادر کرده باشد، هر گز در مقام دفاع از حقوق از دست رفته اتباع کشور برخاسته نمیتواند. آقای سیستانی هر چقدر که زور بزند، گذشته خون آلودش را از اذهان عامه شسته نمیتواند. برای احیای شخصیت، آقای سیستانی میتواندست به خطای های گذشته ای خود اعتراف نموده و از خلق های زجر کشیده افغانستان معذرت بخواهد. برعکس آقای سیستانی به سماجت و خودخواهی همیشگی خود ادامه میدهد و بی موجب سروصدا براه می اندازد تا اگر بتواند در صف ملی گرایان و میهن دوستان قرار گیرد. اینکه در سایت بی هویت افغان جرمن نوشته و میگوئید که شما را به اجبار به شورای انقلابی داخل ساختند، برای تبرئه شما کافی نیست. شما میتوانستید مانند میلیون ها هموطنتان خود را از شر نظام دست نشانده روس برهانید و داغ خیانت را از پیشانی خود دور کنید. همه دیدند که بعداً چطور موفقانه فرار کردید و حال در سویدن آرام زندگی می کنید.

من به این عقیده ام که هر چقدر که آقای سیستانی بنام دفاع از ملالی جويا زمین و زمان را به هم بزند، هویت ضد ملی خودش را پوشانده نمیتواند. اگر اشتباه او نمیبود، شاید عده ای کثیری از هم میهنان ما از اعمال خفت آور گذشته اش آگاه نمیشدند. ما باید این لغزش او را به فال نیک بگیریم .

آیا آقای سیستانی میدانند که چرا پدر ملالی جويا یک پایش را از دست داده است؟ این شما بودید آقای سیستانی که فرمان قطع پای پدر ملالی جويا را صادر کردید و او را معویب ساختید. چنین فرمان ها از سوی شما اعضای شورای انقلابی متواتر صادر میشد که بر اثر آن میلیون ها هموطن را سر به نیست کردید. پدر ملالی جويا باید بسیار خوش باشد که صرف با قطع یک پایش از شر شما بی

وجدانان نجات یافت. ملالی جان جويا بايد انتقام پای پدر را از شما بگیرد. آقای سيستاني در جائي می نویسد که "از زیر لحاف امپرياليزم" از شما می پرسم آقای سيستاني که شما در زیر کدام لحاف قرار دارید؟ آیا هنوز هم همان لحاف شورای انقلابی است یا لحاف جدید امپرياليزم؟ اگر اعمال ضد افغانی و ضد اسلامی شما میهن فروشان نمی بود، هیچ کس از وطن به شمول شما فرار نمی کرد و میلیون هموطن ما آواره و سرگردان نمی شدند و در همان افغانستان فقير با سر بلندی زندگی می نمودند. اگر فرمان های جنون آمیز شما مردم را به کشتارگاه ها روانه نمی کرد، هیچ کسی بشمول شما، دستگیر پجنشیری و نورمحمد پنجوائی و یا سلیمان لایق در کشور های امپرياليزمی پناه نمی بردند. پس این شما ها بودید که زندگی را برای همه سیاه ساختید و خود بقول سایت پرچمی پندار با موتر والگا و امتیازات شورای انقلابی به سیر و سیاحت می پرداختید. میگویند که عاقبت چاه کن در چاه است. خود حالا جیره خوار امپرياليزم هستید و از کوپون غذای سویدن مستفید می شوید. گفتار شما بقول خود تان به "تف سر بالا میماند." همینطور نیست آقای سيستاني؟

فکر میکنم که شما آقای سيستاني درد پای را از شقیقه می کشید. شما نتوانستید که در مقابل منطق تاریخی آقای موسوی استادگی کنید و حالا ناچاراً از ملالی جويا استمداد می جوئید که به داد شما برسد. مصاحبه های سیاسی و تاریخی و پر از تحرک آقای موسوی شما را زبون و بیچاره ساخته است. اگر شهامت دارید به سوالات آقای موسوی جواب بدهید تا مردم شمارا خوبتر بشناسند. چرا اعتراف نمیکنید که عضو شورای انقلابی نظام دست نشانده شوروی بودید؟ شما آقای موسوی و دیگران را به بزدلی متهم می سازید، پس پیش شوید شهامت خود را در بیان حقایق و اعترافات تبارز دهید. اعتراف عین شجاعت است و ما منتظر روز و دقایقی هستیم که از شما در مورد گذشته ای تان بشنویم و ملالی جان جويا هم بتواند موقف خود را نسبت به شما تعیین کند .

پس اگر به زندگی بی ننگ تان مانند گذشته ادامه دهید، دفاع شما از انسان های مظلومی که قربانی فرامین شما اعضای شورای انقلابی گشته، یک عمل شرم آور خواهد بود. به یقین میتوان گفت به همان نحوی که ملالی جويا از جنگ سالاران نفرت دارد، از قاتلین خلقی و پرچمی ده مراتبه بیشتر نفرت دارد و دفاع آقای سيستاني را از خود مایه شرمساری میداند .

آقای موسوی به ملالی جان جويا توهین نکرده بلکه خط مش فکری و نشراتی سایت افغانستان آزاد - آزاد افغانستان را بصراحت اظهار کرده است. هر انسان شریف و هر افغان با وجدان هیچ گاهی حضور بیگانگان و نظام دست نشانده بیگانه را در کشور ما نمی پذیرد. اگر انسان پلیدی پیدا شود و این چاکری را بخاطر پول و مقام بپذیرد، آن فرد انقیاد طلب و خاین به جامعه خود است.

بیش از سی سال است که مردم بدبخت ما در زیر ساتور اجانب و نوکران اجانب تکه تکه شده اند اما هنوز هم گرگان از مردم بیگناه ما دست بردار نیستند. مبارزه مردم ما ممکن است ده ها سال دیگر طول بکشد اما با اعتقاد کامل به اراده آهنین ملی و مردمی بالاخره افغانستان از شر دشمنان خارجی و داخلی نجات خواهد یافت. آقای سیستانی خود را بیش ازین کوچک نسازید. مردم ما همه واقعیت را میدانند و شما قادر به فریب کسی نخواهید شد.